

„Muzika yra asmeninis žmogaus santykis su garsų pasauliu...“

Ar esate girdėję apie Tarptautinį akordeono muzikos festivalį Vilniuje? Kamerinės muzikos ansamblį „4TANGO“?

Vilniaus muzikos mokyklos „Lyra“ mokinės Indrė Kamarauskaitė ir Eva Pileckytė kalbina Kristiną Šileikienę-Žebrauskaitę, moterį, kuri įkūrė ir vadovauja „4TANGO“, muzikos mokytoją, švietimo konsultantę, akordeonininkę, koncertų vedėją...

Bet ji visur ir viską spėja!

Kaip kilo idėja įkurti ansamblį "4tango"? Kokia buvo jo pradžia?

Iš pradžių bandžiau šokti tango - tai buvo pirmosios tango bangos pradžia 1999 metais. Man patiko, bet nesisekė. Nusprendžiau, kad groti gal geriau sekasi. Tango pamokas vedė iš Urugvajaus kilęs dainininkas ir šokėjas Eduardas (Šlekis) Gimenezas, tad mudu ir sutarėme kurti ansamblį tango šokiams ir dainoms akompanuoti. Iš pradžių grojome trise - smuikas, kontrabosas, akordeonas, kurį laiką buvome ir dvi akordeonistės.

Grodavome legendinėse kavinėse - „Užupio“, „Žaltvykslėje“. Dabartinė ansamblio sudėtis nusistovėjo 2002 metais, tuomet ir rimtuose festivaliuose bei konkursuose pradėjome rodytis. Iki tol tai buvo studentiški eksperimentai, tam tikras pankavimo būdas - su kolektyvu Akademijoje ir egzaminus laikiau, o kai kurie dėstytojai galvas kraipė...

Kokia buvo jūsų pirmoji pažintis su akordeonu ir pačia muzika?

Mama grojo akordeonu nuo jaunystės, turėjo mažiuką tokį, kurį jai tėvai nupirko už malkų skaldymą, su juo gegužinėse grodavo su savo trimis seserimis. O aš vieną dieną išsitraukiau jį iš dėžės, ir su sese tampėm kaip mokėjom. Kol vieną dieną mano tetos vyras, muzikos profesorius, rimtai pasakė, kad mums metas į muzikos mokyklą. Neatsitiktinai ir akordeono pamokos atsirado... O muzikali mokykloj nesijaučiau iki pat stojamųjų į Muzikos mokyklą, muzikos mokytoja vis sakydavo, kad „kniaukiam“...

Kaip per šitiek metų sugebėjote nepaleisti akordeono iš rankų? Negi niekad nepasvajote apie kokį kitą instrumentą – smuiką ar saksofoną?

Kai Akademijoje gal antrame kurse savo dėstytojai pasiguodžiau, kad norėčiau keisti akordeoną į fortepijoną (tuo metu svaigau nuo Bethoveno sonatų!), ji man išdidžiai pasakė, kad nėra blogų instrumentų, tik blogi muzikantai. Ir to man pakako iki šiol... Turiu nusipirkusi net bandoniją, kad gražiau tango skambėtų, bet dar nerandu laiko mokytis.

Aranžuojate ir atliekate muziką, kuriate projektus, rengiate koncertus, įrašinėjate muziką kino filmams, dirbate su moksleiviais... Kuri veikla Jums yra smagiausia ir maloniausia, kodėl? O gal dar kažką veikiate, ko mes nepaminėjome?

Man įdomiausia visų šių veiklų dermė ir tinkama proporcija. Norėčiau daugiau groti ir būti scenoje, bet darbas mokykloje „suryja“ visą laiką. Kad mažiau reikėtų ruošti pamokoms, parašiau du muzikos vadovėlius, bet greit supratau, kad šiuolaikiniams vaikams jų mažai tereikia. Taigi, nuolat turiu mokytis ir tai yra labiausiai intriguojanti dalis. Ir mokytojus, ir atlikėjus "veža" adrenalinas, todėl ir einu į sceną, ir stoviu prieš klasę.

Kokį surengtą koncertą labiausiai išskirtumėte? Kodėl?

Nelengva į šį klausimą atsakyti. Labai dažnai muzikantai sako, kad "toks dar tik bus ateityje", ir man panašiai atrodo. Labiausiai vertinu koncertą, kurį grojome trise Trakų pilies menėje. Atlikome S. Prokofjevo, I. Stravinskio, A. Piazzollos muziką. Tai buvo ilgos repeticijų dienos su nerealiu smuikininku Džeraldu Bidva ir mano kontrabosininku Donatu Bagursku, o man jos buvo

absoliutus iššūkis - po sunkaus gydymosi, su mažučiu kūdikiu ant rankų... Grojome kovo mėnesį, tiesiog pranašaudami pavasarį, nes Galvės ežerą dar kaustė ledas, o mūsų pirmas kūrinys buvo apie upę, išsivaduojančią iš ledų...

2008 metais organizavote Tarptautinį akordeono muzikos festivalį Vilniuje. Kas paskatino tai padaryti?

Šio festivalio pati neorganizavau, tik padėjau - taip dirbu iki šiol, kasmet. Rašau tekstus, vedu koncertus, kiek galiu, rūpinuosi sklaida. Tai tokia savanorystės forma, o kartu ir duoklė mylimam instrumentui. Lietuviai nusipelnė girdėti geriausius pasaulio akordeonininkus, o pats instrumentas - deramos vietos koncertinėse scenose.

Ar nuo vaikystės svajojote būti muzikante? Gal kažkokia kita sritis domino?

Kadangi jau anksčiau minėjau, kad nesijaučiau vaikystėje muzikali, nesiruošiau būti ir muzikante. Bet scena traukė. Ačiū tėvams, kad nebruko teisės ar medicinos, tik siūlė. Baigusi vidurinę norėjau studijuoti literatūrą arba režisūrą. Traukė teatras, kalbos raiška. Bet akordeono mokytoja atvėsino, sakė, palauk, pirma pastudijuok grojimą, o teatras pats ateis. Taip ir atsitiko. Iki šiol groju teatro spektaklyje "Minetis" Vilniaus Mažajame teatre, o prieš 10 metų grojau V. Šekspyro "Audroje" - tai buvo didžiulis vaidmuo, už muziką kompozitorius Giedrius Puskunigis pelnė Auksinį scenos kryžių. Tai yra vienas įsimintiniausių mano grojimų...

Asmeninė kūryba - kaip ją išlaisvinate? Ar randate jai laiko?

Kūryba - labai plati sąvoka, aš kuriu kasdien...

Ar turite kokį nors muzikos autoritetą, kuris Jus įkvėptų?

Gidonas Kremeris. Iš jo įrašų įsimylėjau A. Piazzollos muziką ir šiuolaikinės muzikos kūrinius. Man labai artima jo filosofija, žavi kaip jis dirba, groja, kiek savęs atiduoda. Gaila, bet laikas paliečia visus. Dar turiu du dėstytojus autoritetus, deja, jų jau nebėra tarp mūsų.

Ar muzikanto sąvoka apibrėžiama tik kaip „žmogaus, dirbančio su muzika“? Jei ne, kas dar į šią sąvoką įeina?

Sakyčiau, žmogus, dirbantis su muzika, yra vadinamas muziku. O muzikantas ją atlieka. Bet yra žmonių, išgyvenančių muziką kaip muzikantai, nors tie žmonės patys nei groja, nei dainuoja. Yra sakoma: muzikalios eilės, muzikali tapyba, architektūra... Aš apie tai.

Žinome, kad muzikuojate ne tik koncertuose, salėse, bet ir su moksleiviais klasėje. Kaip sudominate jaunimą muzika? Kodėl jaunimui ji turėtų būti svarbi? Ar tai tik dėl bendro išsilavinimo?

Manyčiau, vienintelė galimybė sudominti jauną žmogų – pačiam 100 procentų tikėti tuo, ką darai, ir mylėti. Normalu, kad kai kurioms muzikos rūšims vaikai nejaučia poreikio. Tačiau reikia išsiugdyti tam tikrą įprotį – bent jau klausytis muzikos su tam tikra vertybine nuostata. Supratimas ateina vėliau, kai tau virš trisdešimties (pati tai patyriau)... O kam to reikia? Jau vien dėl to, kad mokliškai įrodyta, kad grojimas iš natų stimuliuoja žmogaus smegenis labiau, negu bet kokia kita aktyvi veikla. Reikia muzikos ir atsipalaidavimui, emocijų higienai, taip pat svarbu išmokti muzika naudotis kaip įrankiu – kaip ją taikyti įvairiose gyvenimo srityse ir pan.

Ar muzika yra daugiau nei jausmas? Apskritai, kas yra muzika?

Taip, tai jausmas, įkūnytas garse. Muzika yra asmeninis žmogaus santykis su garsų pasauliu...

Ačiū už Jūsų atsakymus.

Projektinį darbą parengė
Vilniaus muzikos mokykla „Lyra“
7 klasės mokinės
Indrė Kamarauskaitė ir Eva Pileckytė
(muzikos istorijos dalyko mokytoja
Jolanta Vaišvilienė)